

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2142/2023
27.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Бркић, адвокат из ..., против тужене ПУ „Наше дете“ Шабац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 306/23 од 08.02.2023. године, у седници већа одржаној 27.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 306/23 од 08.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 477/21 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се пониште као незаконита и то: решење директора туженог број .../... од 31.08.2021. године којим је одлучено да јој престаје радни однос 31.08.2021. године и решење Управног одбора туженог број .../... од 24.09.2021. године, којим је одбијен приговор тужиле изјављен против решења директора туженог, те да се обавезе тужени да је врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба у погледу тужбених захтева за накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора, повучена. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 306/23 од 08.02.2023. године, одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу и у делу којим је одређено да тужила сама сноси своје трошкове поступка.

Против пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије којима се указује да је другостепена пресуда нејасна и неразумљива, да у битним чињеницама постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи и стања у списима, указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која повреда није ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према чињеничном стању, тужила је код тужене засновала радни однос на одређено време по уговору о раду од 31.08.2017. године, ради обављања послова „...“ до добијања сагласности за заснивање радног односа, а најкасније до краја школске 2017/2018 године. Тужила је на истим пословима засновала радни однос на одређено време до попуњавања упражњеног радног места: уговором о раду од 31.08.2018. године најкасније до 31.08. школске 2018/2019 године, уговором о раду од 30.08.2019. године, са трајањем најкасније до 31.08. школске 2019/2020 године. Уговором о раду број .../... од 31.08.2020. године, тужила је засновала радни однос на одређено време на истим пословима и под истим условима најкасније до 31.08. школске 2020/2021 године. Спорним решењем директора тужене број .../... од 31.08.2021. године тужили је престао радни однос 31.08.2021. године због истека рока на који је засновала радни однос уговором о раду број .../... од 31.08.2020. године, сходно члану 175. став 1. тачка 1. Закона о раду. Приговор тужиле против овог решења је одбијен решењем Управног одбора број .../... од 24.09.2021. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно одбили захтев тужиле за поништај решења тужене од 31.08.2021. године и Управног одбора тужене од 24.09.2021. године, као и захтев тужиле за враћање на рад.

Неосновано се ревизијом побијају нижестепене пресуде због погрешне примене материјалног права.

Тужила је била у радном односу код тужене по сукцесивно закључиваним Уговорима о раду на одређено време, са последњим закљученим Уговором о раду број .../... од 31.08.2020. године на одређено време најкасније до 31.08. школске 2020/2021 годину. Врховни суд налази да су нижестепени судови, код овако утврђеног чињеничног стања, правилно одбили тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд поништи, као незаконита предметна решења тужене и обавезе тужену да тужилу врати на рад.

Одредбом члана 155. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 88/2017...6/20), прописано је да се радни однос на одређено време у установи заснива на основу конкурса спроведеног на начин прописан за заснивање радног односа на неодређено време. Установа може да прими у радни однос на одређено време лице, под тачком 1. става 2. те одредбе закона, ради замене одсутног запосленог, преко 60 дана. Радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

У конкретном случају предметна решења о престанку радног односа тужиље заснованог на одређено време код тужене и одбијање њеног приговора изјављеног против тог решења су законита, због истека рока на који је заснован Уговор о раду. Пошто је цитираном одредбом Закона о основама система образовања и васпитања искључена могућност прерастања радног односа заснованог на одређено време у радни однос на неодређено време, следи да тужиља неосновано истиче захтев за враћање на рад у радни однос.

Супротно ревизијским наводима, заснивање, постојање и престанак радног односа у установама предшколског, основног и средњег образовања и васпитања прописано је посебним законом, а то је Закон о основама система образовања и васпитања који, као специјални закон има примарну примену, док је Закон о раду као општи пропис супсидијаран у односу на питања која нису регулисана одредбама посебног закона. Закон о основама система образовања и васпитања у члану 10. прописује да радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време, а у конкретном случају побијаним решењем је тужиљи престао радни однос по истеку рока на који је заснован уговором о раду од 31.08.2020. године. Ревизијским наводима не доводи се у сумњу законитост донетих решења нити је захтев усмерен на утврђивање да је дошло до преображаја радног односа.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**